

ZPRÁVODAJ

52. JIRÁSKOVA HRONOVA

O totálném (divadle) s asistentem (režie)

Františka Klačku není jistě třeba hronovským divákům představovat. Většina z nás ho zná jako výtečného herce Dělnického divadla z Brna, ale též i jako režiséra některých zdařilých divadelních inscenací. V tomto okamžiku jsem ho však zastihl nejenom jako jednoho z protagonistů brněnské inscenace, ale též jako asistenta režie obrovsky náročného představení (tedy pokud jde o realizaci) Příběhu koně. A tak po nezbytném uvítání a vyměnění si základních informací o tom, jak se komu daří a vede, nutně následovala otázka - proč jste si vybrali vlastně tuto hru, kterou, pokud mi paměť sahá, hrálo pouze DJKT v Plzni a ostatní profesionální scény od tohoto titulu jaksi zdvořile couvly?

„Hru jsme si vybrali pro hlubokou humanistickou myšlenku Tolstého předlohy a podle ní zpracovaného divadelního scénáře. Zaujalo nás i zpracování tématu neběžnou formou, a z toho vyplývající možnosti pro náš soubor. Samozřejmě, že jsme si uvědomovali nepředstavitelné množství práce, které nás při realizaci čekalo. Dra-

(pokračování na str. 3)

DNEŠNÍ PROGRAM 52. JH

8.30 Diskusní kluby
8.30 Rozhovor OK s DS Brezno a Č. Lída
10.00 Společný diskusní klub
14.30 Klub pro zahraniční delegáty
15.00 DS Bratislava: Stoličky
16.30 DS Brno: Příběh koně
16.30 Koncert skupiny Generace
SPO Kramolna
17.00 Medailon L. Lhoty
17.30 DS Bratislava: Stoličky
18.00 Videozáznam úterních představení
18.30 Vítání DS Zeleneč a Karolinka
19.30 DS Brno: Příběh koně
21.00 Film: Robinsonka
21.00 Taneční zábava
21.30 Beseda se soubory Bratislava a Brno

ZŠ náměstí
Slávie
Slávie
Klub J. D.
Slávie
J. D.
sady A. J.

Klub J. D.
Slávie
inf. kanc.
J. D. schodiště
J. D.
sady A. J.
Slávie
Klub J. D.

Snímkem Jana Raby se vrátíme „v obraze“ k sobotnímu slavnostnímu zahájení 52. Jiráskova Hronova. Na schodišti Jiráskova divadla zachytil autor při slavnostním projevu náměstka ministra kultury ČSR RSDr. Otakara Holana a v pozadí vidíme celou řadu hostů, kteří přijeli na zahájení svátku Thálie.

DS J. Chalupku Brezno Svadba pod Kohútom

Divadelní ochotníci z Brezna přišli na 52. Jiráskov Hronov s inscenací hry Sama Tomáši Svadba pod Kohútom, která byla len nedávno objevená jako text z odkazu slovenské klasické literatury. Soubor pod režiou Romana Poláka a. h. přistoupil k nácviu tejto hry [ktorá v pôvodnej verzii neposkytovala dostatok materiálu na hlbšie myšlienkové vyznenie] po zrelej úvahe so zámerom vydolovať z tohto vyše sto-ročného textu nadčasové myšlienkové posolstvo, ktoré by rezonovalo v súčasnom divákoví. Režisérovi sa to podarilo značnou úpravou — redukcíou textu a tým získala aj inscenácia na

adresnosti. Myšlienky o rôznych morálno-etických neduhoch bohatých i prostých ľudí tej doby (z ktorých mnohé dodnes pretrvávajú) režisér inscenoval v tragikomickú až grotesknú polohu s výrazným satirizujúcim akcentom. I keď inscenácia na niekoľkých miestach bola málo komunikatívna, čiastočne vinou archaickej staroslovenskej lexiky, ktorá mnohých divákov iritovala, predsa možno konštatovať, že sme videli predstavenie v mnohom inšpiratívne či už z metodické alebo divadelnej stránky. Inscenácia bola ukážkou, ako sa dá stará klasika divadelne účinne inscenovať a prihovoriť dnešnému divákovi. Soubor, ktorý disponuje kvalitným hereckým materiálom dokázal práve v hereckej zložke radosť z tvorby na javisku spontánnym hereckým prejavom. Inscenácia aj vo výstavnej stránke bola čistá a v mnohom podnetná.

Spolupráca s profesionálnym scénografom Jozefom Cillerom,

(pokračování na str. 2)

4/82

„Sedm statečných“ členů Divadelního klubu Jirásek při Klubu pracujících v České Lípě — Miroslav Kučaba, Václav Klapka, Jana Vožanová, Jitka Pařízková, Vlastimil Vik, Zdeněk Svoboda a Karel Bělohuby — si troufou upravit velikána světového dramatu W. Shakespeara a jeho stejně proslulého Hamleta. Jak? To jste měli možnost vidět včera odpoledne ve Slávii!

DK »Jirásek« Česká Lípa SEN KRALEVICE HAMLETA

W. Shakespeare v kolektivní úpravě členů souboru — tak zní plný podtitul včerejšího představení, kterým českolipští zahájili provoz ve Slávii. Inscenace přinesla řadu problémů, především ve vztahu zvládnutí náročného úkolu, na který (jak se zdá) českolipští divadelníci zatím ještě nemají. Zdroje a inspirační momenty jsou jasné — uveďme jenom představitele nejtýpističtějšího — J. Grotowského. Vnímání tohoto typu divadla se pohybuje především v oblasti asociativních prvků, v oblasti více smyslově emotivního vnímání než racionálního. A zde jsme u nejmarkantnějšího problému českolipské inscenace (nebo přesněji pokusu), to jest otázka sdělnosti základní ideje představení, otázka vybudování komunikačního mostu mezi tvůrci inscenace a divákem. Je nutno považovat českolipský pokus za jistou hereckostudiovou etudu se zřetelným pedagogickým vzdělávacím akcentem. Díky posunu Shakespearova textu do oblasti snu královce Hamleta je v představení zrušena jistá kauzální fabulační závislost, vše je podřízeno volnému řetězení herecké představivosti a asociací. A zde absenteje jakýkoliv jednotící princip, který by divákovi ožřejmily myšlenkové jádro inscenace a zodpověděl by mu tak onu nejzákladnější otázku v oblasti umění — proč? V inscenaci by se dalo najít mnoho jiných nedostatků (jistě potíže s hereckou mluvou, s hereckým soustředěním, tempem atp.), ale spokojíme se pouze s obecným

konstatováním, že šlo v tomto případě o zajímavou metodickou etudu, která zatím není ještě ukončeným divadelním představením; že šlo o zajímavou ukázkou něčeho, co v našem divadelnictví nemá valnou tradici. — Českolipský soubor, který se letos v Hronově objevil poprvé, tak stojí na samém prahu své cesty mezi nejvyspělejší amatérské kolektivy.

-red.-

Josef Vavříčka:

Tradice a vznik Jiráskových Hronových můžeme hledat již v roce 1921. Byl to rok, kdy hronovský divadelní soubor, který hrál v divadle U mostu a divadelní fundus měl uložený v hotelu Slávie, dostal od majitele Slávie výpověď a musel své jevištní zařízení prodat. V té, pro soubor zlé situaci, vznikla myšlenka postavit si stůj co stůj vlastní divadelní budovu. Neměla to být divadelní budova ledajaká, ale živý pomník, připojící velkého hronovského rodáka Mistra Aloise Jiráska. Pomník živý, kolem kterého by nikdo nepřešel bez povšimnutí.

A tak s počátečním jménem 14 900 Kčs se začala připravovat stavba Jiráskova divadla. Nastala strastiplná doba. Pořádala se divadla, koncerty, sbírky, byly vypsány i státní loterie. V muzeu jsou uloženy doklady, které vydávají svědectví o „vdovím groši“, o větších, menších i nejmenších darech od ochotnických souborů z celé republiky, prvním dárce byl divadelní soubor v Říčanech. Ani hronovští občané nezůstali pozadu, dobrovolně se přihlašova-

DS J. Chalupku Brezno Svadba pod Kohútom

(dokončení ze str. 1)
který vytvořil na javisku tri hracie priestory, sa ukázala ako veľmi prospešná a podnetná. Režisér v spolupráci so scenografom mal ambície posunúť čisto slovenskú problematiku do obcejšej polohy a vytvorí určité javiskové lepeřo. Treba oceniť najmä dramaturgicko-režijnú prácu R. Poláka na tomto klasickom texte, ktorá priniesla svoje ovocie vo forme farbistej, živej a v mnohom zaujímavej inscenácie, ktorá by určite ešte viac získala na údernosti väčšou zrozumiteľnosťou javiskovej reči. Problematickou je i otázka dopísania záverečnej scény s

vojakom i keď jej nemožno uprieť, že priniesla na javisko divadelné ozvláštnenie pôvodnej predlohy Sama Tomášika. Sympatický súbor z Brezna iste nepovedal posledné slovo v divadelnej púťavom inscenovaní slovenskej divadelnej klasiky, ktorému sa za posledné roky intenzívne a objavne venuje.

Red.

O ČEM SE HOVOŘÍ

Stretnutie účastníkov 52. Jiráskovho Hronova zo Slovenska bude dňa 4. 8. 1982 v hudobnej triede ZŠ na námestí o 14.00 hod.

V příštím roce budeme společně oslavovat Rok českého divadla a svojí vrchovatou „troškou do mlýna“ přispějí i slovenští divadelníci a soubory. Ten z Brezna bude mít o důvod víc, neboť v příštím roce dovrší „dúchodový věk“ — tedy šedesát let svého života — jenže na nějakou penzi vůbec nepomýšlí, spíš by chtěl toto výročí (při 55. výročí obdržel státní vyznamenání „Za vynikající práci“) oslavit úspěšnými vystoupeními na Slovensku a pryč i v zahraničí včetně Jiráskova Hronova!

Tradice jako odkaz a dědictví

letech nepředstavitelného úsilí bylo konečně v roce 1928 uskutečněno položení základního kamene, kterého se zúčastnil i Mistr Alois Jirásek a pronesl proslov, ve kterém popřál divadlu „požehnání“. Se stavbou se začalo 1. června 1929. Alois Jirásek zemřel 12. března 1930 a nové divadlo nesoucí jeho jméno bylo otevřeno 28. 9. 1930. Hned při dobudování divadla se objevila otázka „co s tak velkým divadlem pro čtyřtýřisícový Hronov“, jak vyplnit tuto velkou budovu kulturním životem. A tak vznikla myšlenka Jiráskových slavností, které by svým významem oslavovaly dílo slavného hronovského rodáka a staly by se příležitostí pro každoroční setkávání ochotníků.“

(pokračování zítra)

Projekt divadelní budovy provedl zdarma hronovský rodák, architekt Jindřich Freiwald, který je také tvůrcem divadla v Chrudimi a Kolíně. Po sedmi

DVANÁŠT STOLIČIEK AKO HRA

Divadelný súbor ZK ROH CHZJD Bratislava je ďalším slovenským ochotníckym divadelným súborom, ktorý prichádza na 52. Jiráskov Hronov s inscenáciou hry uvedenej súborom v československej pre-miére. Režisér inscenácie Dušan Kaprálik nám o tom pvedal:

„Už oddávna som obdivoval knihu sovietskych autorov Ilfa a Petrova v ktorej obaja autori vynikajúco vykreslili ako hlboko klesne človek, ktorého vidina peňazí je jedinou hybnou silou v živote. Hľadal som preto dramaturga tohto textu a našiel som ho v osobe dr. A. Kreta. V dramaturgii sme nechceli zachytiť celý román ani ju urobiť podľa vzoru Kiphardta (hra odohrávajúca sa v jednej miestnosti), ale chceli sme podchytiť základné myšlienky textu — púť za stoličkami po rôznych miestach vo forme voľného skĺbenia jednotlivých vybraných epizód. Dramaturgia dr. Kreta spĺňa moje predstavy o plastickom divadelnom naplnení zaujímavého a nevšedného textu sovietskych autorov cestou priradovania jednotlivých satirických častí. Scénograf Milan Ferenčík a. h. nám pripravil mobilný a adaptabilný hrací priestor, ktorý sa dá použiť prakticky všade. Na scéne sú iba stoličky a orientácia v inscenácii je vyriešená nápismi. Práca s hercami bola značne náročná, nakoľko jednotliví herci vytvárali viacero postáv na javisku.“

V súbore účinkujú starší ochotníci spolu s mladými divadelníkmi adeptami z ktorých mnohí sú po prvýkrát na javisku. Súbor sa momentálne nachádza v tretej etape svojho vývoja — prvá etapa sa uberala cestou realistického divadelného názoru, v druhej už nám išlo o štylizované divadlo viacmenej zábavného charakteru a v tejto poslednej etape ochotníci z Bratislavy preukazujú

viac ambícií po hlbšej angažovanej výpovedi nasmerovanej k súčasnosti. V najbližšej budúcnosti chceme pripraviť inscenáciu dramaturgie románu Sinclaira Lewisa Elmer Gantry, o tom je však ešte predčasné hovoriť. Těšíme sa na stretnutie s divákmi v Hronove (ešte v živéj pamäti máme našu účasť na jubilejnom 50. Jiráskovom Hronove s hrou E. Feldeka Jánošík podľa Vivaldiho) a veríme, že naše inscenácie prinesú hodnotný dialóg s nimi.

Tak ako každoročne i letos se pohybuje medzi návštevníky prehliadky deväťnásť hostů z osmi evropských zemí, vesměs pracujících v oblasti amatérského divadla, kteří při svém pobytu konfrontují svoje zkušenostmi s novými, československými, poznatky. Zahraniční hosty přijal v prvních dnech 52. Jiráskova Hronova v obřadní místnosti MěNV v Hronově jeho předseda Oldřich Cvrček a tajemník Řehoř Čáp.

Foto: Jan Raba

— Představujeme: 19 hostů z 8 zemí —

Letošního 52. Jiráskova Hronova se, jak se stalo tradicí, zúčastní i zahraniční hosté, kteří do Hronova přijeli z osmi evropských zemí — Sovětského svazu, Maďarska, Polska, Bulharska, NDR, NSR, Rakouska a Velké Británie.

Včera se očekával příjezd posledního z hostů z Bulharska, jinak od začátku přehlídky se v Hronově a okolí účastní bohatého a pečlivě připraveného programu 19 zahraničních delegátů s doprovodem.

A nebude určitě na škodu seznámit se s nimi podrobněji:

Gábor Bicskei, režisér amatérského divadla při Vojenské vysoké škole v Budapešti, člen Ústředního poradního sboru pro amatérské divadlo při Osvětovém ústavu v Budapešti; Irén Mátyás Bicskeiné, ředitelka Domu vzdělávání a osvěty v Zsámbe; Pál Lengyel, režisér ve Státním loutkovém divadle v Budapešti, režisér amatérského divadla v Tatabányi; Andrea Székelyová, asistentka režie ve Státním loutkovém divadle v Budapešti, členka výboru mezinárodní nevládní organizace loutkového divadla UNIMA; Erni Teuscherová, kulturně-politická umělecká pracovnice v Kabinetu pro kulturní činnost ve Výmaru, vedoucí Dělnického divadla v závodě Weimarve, úřadující předsedkyně Ústředního

poradního sboru amatérského divadla v NDR; Kata Malinková, Dům lužicko-srbského lidového umění Budyšin, vedoucí oddělení uměleckého slova (recitace, divadlo, psané slovo); Petr Malink, místopředseda krajského svazu spisovatelů NDR, vedoucí oddělení pro dějiny literatury v Ústavu lužicko-srbského lidového umění v Budyšině; Michael Philipps, dramaturg Divadla Hanse Otto v Postupimi, umělecký vedoucí amatérského divadla Teltow, místopředseda krajského poradního sboru pro amatérské divadlo v Postupimi; Ernst Messner, vedoucí amatérského divadla „Junge Bühne“ (Mladé divadlo) v Auersmache-ru, organizátor festivalu amatérského divadla v Auersmache-ru, Sársko (NSR); dr. Ernst L. Sondergeld, prezident Svazu německého amatérského divadla (NSR); Jolanta Masłowska, redaktorka divadelních materiálů pro amatérské divadlo Ústředního střediska pro šíření kultury COK v PLR se sídlem ve Varšavě; Maria Kuliková, specialist-

○ totálním (divadle) s asistentem (režie)

(dokončení ze str. 1)

maturgická rada souboru hru jednoznačně přijala po jejím přečtení. Pak se soubor rozjel do Prahy na pohostinské představení plzeňského divadla, které hru uvedlo jako čs. premiéru — a bylo rozhodnuto. Výsledek si budou moci čtenáři ověřit.

Studium této komedie přineslo pro práci souboru zcela nové možnosti v rozvinutí především pohybové techniky nejenom nás, starších bardů, ale hlavně i mladších a nejmladších členů našeho kolektivu. No, ale hlavně pro nás všechny to znamenalo další inspirativní a plodné setkání s formou syntetického (neměli bychom říkat po vzoru fotbalu totálního? — pozn. redakce) divadla, se kterým jsme se poprvé — dovolte mi to slovo — „nesměle“ setkali při studiu „Ženského zákona“. (Plně hronovské včeličky měly možnost vidět tuto inscenaci před dvěma roky — pozn. redakce). Práce na inscenaci stmelila celý soubor a hlavně přinesla nám všem uspokojení z kolektivní práce podle našich možností. Beze sporu jsme se snažili odvést, pod režijním vedením Pavla Rímského, maximum.“

—ibn—

ka pro divadelní záležitosti, instruktorka ochotníckých souborů při Ústředním metodickém středisku pro šíření kultury v PLR - COK, Varšava; Wiesław Rogalski, ředitel Krajského domu kultury v Olštýně (PLR); Peter Trauner-Sabranski, prezident zemského svazu amatérského divadla Solnohradská, vedoucí oddělení kultury a divadla při zemské vládě Solnohradská (Rakousko); prof. magistra Irene Turjnová, předsedkyně zemského svazu amatérského divadla Tyrolská jednatelka rakouského spolkového svazu amatérského divadla; Nora Petrosjanová, divadelní kritička, poradce Domu lidové tvořivosti v Moskvě; Igor Petrosjan, umělecký restaurátor Vsesvazového vědecko-výzkumného ústavu pro restaurování uměleckých památek ministerstva kultury SSSR; Pasquale Piacentino, tajemník divadla v jižním Londýně South London Theatre Centre, funkcionář divadelního ústředí ve Velké Británii, režisér herec, autor divadelních her, člen spisovatel. kroužků; Nina Světo-slavová, divadelní specialista, vedoucí sektoru Divalel poezie Ústředí lid. tvořivosti v Sofii.

Zajímavá výstava „Žijeme v zemi Sovětů“ je otevřena denně v základní škole na náměstí (vchod z Čapkovy ulice) od 8.00 do 12.00 a od 13.00 do 17.00 u příležitosti 65. výročí VRSR a 60. výročí vzniku Svazu sovětských socialistických republik. Expozice zahrnuje tvorbu

Družební výstava

hračky, hudební nástroje, knížky dětí z černigovské oblasti, (která má družbu s Východočeským krajem). Základem výstavy je výtvarná práce dětí do 15 let, zejména pak jejich obrazy. Tito mladí „umělci“ v nich vyjadřují svou lásku k rodné zemi, zobrazují svůj svět představ a snů, obracejí se k Vám se svojí žádostí a prosbou: „Udělejte všechno proto, aby život na zemi byl lepší a spravedlivější, aby byl na zemi zachován trvalý mír.“ —AK—

Dnes odpoledne a večer se představí Dělnické divadlo Brno s hrou „Příběh koně“.

Co nového ve Vašem kraji?

(Za Jihočeský kraj odpovídá Antonín Bašta, předseda krajského sboru.)

„Nic, nebo téměř nic. Vody plné ryb, pole obtěžkaná úrodou, v lese voní stromy a jedlé houby na výstavách lákají mykology na hráze rybníků. Nad tím a vedle toho trocha toho popílka. Amatéri od divadla mají svou kategorizaci. Soubory v Sedlici (okres Strakonice), Šupina ve Vodňanech, DS v Prachaticích D 111 z Českých Budějovic byly navrženy v krajském kole do národních přehlídek a tím získaly vísáčku kategorie „A“. Ostatní soubory, které se soutěže zúčastnily, jsou v kategorii „B“ a ty, které hrají jen příležitostně až náhodně

budou v evidenci s označením „C“. Co je na tom nového? Mění se způsob a míra pozornosti a metodické pomoci těmto souborům. KKS jmenovalo tzv. dramaturgickou radu, složenou z profesionálních divadelníků, která bude od nové sezóny přinášet odbornou pomoc souborům „A“ především v oblasti dramaturgie: při výběru her a přípravě textů k inscenování. Snahou členů této rady bude vést soubory k dlouhodobějšímu plánování činnosti. Za „nové lze jistě označit i způsob pořádání krajské přehlídky. Koná se sice jako dříve v Třeboni a v Humpolci, ale byla letos a bude i napříště koncentrována do pouhých tří dnů. Zúčastněné soubory se sjedou obvykle v pátek a loučí se v neděli. Zhlédnou navzájem svá vystoupení, kolektivně vyslechnou sondy odborné komise a ve společenských seminářích zváží další možnosti práce.

Celkem nic nového v Jihočeském kraji. Jen trochu víc popílku a lešení kolem Černé věže v Českých Budějovicích pro její generální opravu. To však patří do jiné oblasti i když nikdo nepochybuje o tom, že jde práci stejně potřebnou, jako je práce v amatérském divadle.

—ekp—

POZDRAV HRONOVU

Som účastníkom Jiráskovho Hronova už po 28× a vždy sa teším na stretnutie s priateľmi ochotníckeho divadla z celej republiky. Tohto roku tým viac, že ide o celoštátny festival toho najlepšieho čo priniesla uplynulá divadelná sezóna v ochotníckom divadle v ČSR a SSR. Z tohto miesta chcem veľmi srdečne pozdraviť hronovské divadelné publikum, ktoré verím, aj tohto roku, tak uprimne ako v minulosti privíta slovenské súbory z Handlovej, Zelenča, Brezna a Bratislavy. Korene vzájomnej spolupráce českých a slovenských ochotníkov siahajú do starších čias a účasť slovenských divadelných kolektívov na Jiráskových Hronovoch bola vždy osviežením celej prehliadky po stránke dramaturgickej, scénografickej i hereckej.

V Martine sme si nedávno pripomenuli 60. výročie založenia Ústredia slovenských ochotníckych divadiel (ÚSOD), ktoré malo veľký dosah na celý ďalší vývoj slovenského ochotníckeho divadelníctva. Kontakty s českými ochotníkmi boli pre slovenských ochotníkov vždy nesmierne užitočné a obom stranám prospešné. Jiráskove Hronovy prispievajú k utužovaniu divadelného priateľstva ochotníkov z oboch našich republík a v umeleckej konfrontácii pri celoštátnych prehliadkach sú divadelnou školou, ktorú nám závidia v zahraničí. Chcel by som preto záverom vyjadriť presvedčenie, že Jiráskove Hronovy pre svoju nenahraditeľnú tvorivú atmosféru budú i v budúcnosti veľkým lákadlom všetkých priateľov ochotníckeho divadla, ktorí sa budú vždy radi do Hronova vracaf.

Prof. dr. Ján Hološ

MÍSTO PRO ANKETU

JAK ZKVALITNIT ÚROVEŇ?

„K výběru letošní přehlídky nemůžeme mít zatím žádné připomínky, neboť se nacházíme na jejím samotném prahu. (Můžeme mít samozřejmě připomínky k výběru té loňské, ale je to silně subjektivní pohled, který zde má každý z nás. Výběrem jsou ovšem pověřeni povolání a je to tak správné a my věříme, že tak činí s největší dávkou odpovědnosti podloženou kvalitou představení, která právem patří na ochotnický Olymp.) A možnost zkvalitnění? Teď nevím. Je nám tu vždycky dobře. Je to výtečné být ve velké rodině bláznů posledních divadel. A pokud atmosféra této touhy opět tu být na JH bude naplněna a přijedeme sem vždy s uchem naslouchajícím a srdcem otevřeným budeme tak všichni tvořit kvalitu JH. Aby tak tím pádem zůstal JH Jiráskovým Hronovem.“

Eliška a Zdeněk Peroutkovi, Praha

Nikdy mě nenapadlo, že bych měl možnost vyjádřit se k organizaci JH: dívám se na to hemžení jako na něco velikého, co není legrace „kočkovat“. Největší účtu má nezastvřený člověk před tím, jak zajistit pro stovky lidí v Hronově vstupenky a ubytování.

A právě v tom ubytování to letos pěkně zaskřípalo. Já vím, že o ubytování se letos stará ČEDOK poprvé, ale na druhé straně je to podnik, pro který je něco podobného specializací. A tak si myslím, že hlavní chybou bylo, že všechno bylo připravováno na poslední chvíli. V posledním týdnu před zahájením byly posílány telegramy a telegraficky peníze, což není nejlepší vizitkou práce. I když to po příjezdu dopadlo uspokojivě, doufám, a nejen já, že příští rok zahájí ČEDOK přípravu dříve a nebudou na jeho adresu dopadat různé poznámky, jako například: „Dám jim

vybrat, jestli to mám napsat do Dikobrazu či do Rudého práva“ nebo „Tak vidíte, jak po 52 letech Čedok ohrožuje Jirásku“ a podobně. Tedy napřesrok lépe a radostněji!

Miroslav Fišer,
DS „Hálek“ Nymburk

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM 52. JH

8.30 Diskusní kluby
8.30 Rozhovor OK a DS Bratislava a Brno
10.00 Společný diskusní klub
15.00 DS Karolinka:
Ostre sledované vlaky
16.30 DS Zeleneč: Gulčeka
16.30 Dechový orchestr Borovanka
17.30 DS Karolinka:
Ostre sledované vlaky
18.00 Videozáznamy středečních představení
18.30 Vítání DS Vodňany
19.30 DS Zeleneč: Gulčeka
20.00 DS Karolinka:
Ostre sledované vlaky
21.00 Večer amatérských filmů
22.00 Beseda se soubory Karolinka a Zeleneč

ZŠ náměstí
sady A. J.
sady A. J.
Slávie

J. D.
sady A. J.
Slávie
inf. stř.
J. D. schodiště
J. D.
Slávie

sady A. J.
Klub J. D.